31981L0680

1981.8.29. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 246/32

A BIZOTTSÁG IRÁNYELVE
(1981. július 30.)
a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról szóló 71/250/EGK, 71/393/EGK, 72/199/EGK, 73/46/EGK, 74/203/EGK, 75/84/EGK, 76/372/EGK és 78/633/EGK irányelvek módosításáról

(81/680/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb Görögország csatlakozási okmányával módosított, a takarmányok hatósági ellenőrzésénél alkalmazandó közösségi mintavételi és analitikai módszerek bevezetéséről szóló, 1970. július 20-i 70/373/EGK [1] tanácsi irányelvre és különösen annak 2. cikkére,

mivel a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról szóló, 1971. június 15-i 71/250/EGK [2] első bizottsági irányelv melléklete megállapítja az említett irányelvben, valamint a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról szóló 71/393/EGK [3], 72/199/EGK [4], 73/46/EGK [5], 74/203/EGK [6], 75/84/EGK [7], 76/372/EGK [8] és 78/633/EGK [9] bizottsági irányelvekben leírt analitikai módszerek alkalmazására vonatkozó általános szabályokat; mivel a fent említett irányelvek némelyike előírja, hogy az említett általános szabályok nem alkalmazandók a takarmány-adalékanyagokra vonatkozó analitikai módszerek esetében;

mivel szükségessé vált az általános szabályok módosítása annak érdekében, hogy azok megkülönböztetés nélkül alkalmazhatók legyenek az összes takarmány-alkotóelem analízisére; mivel az említett irányelvek rendelkezéseit ennek megfelelően módosítani kell;

mivel az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Takarmányok Állandó Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 71/250/EGK első bizottsági irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 70/373/EGK tanácsi irányelv alapján elfogadott analitikai módszerekre a melléklet 1. részében leírt általános szabályokat kell alkalmazni.”

2. A mellékletben az 1. rész, „Bevezetés” helyébe ezen irányelv melléklete lép.

2. cikk

A 71/393/EGK második bizottsági irányelv 1. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

3. cikk

A 72/199/EGK harmadik bizottsági irányelv 1. és 2. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

4. cikk

A 73/46/EGK negyedik bizottsági irányelv 1. és 2. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

5. cikk

A 74/203/EGK ötödik bizottsági irányelv 1. és 2. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

6. cikk

A 75/84/EGK hatodik bizottsági irányelv 1. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

7. cikk

A 76/372/EGK hetedik bizottsági irányelv 1. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

8. cikk

A 78/633/EGK nyolcadik bizottsági irányelv 1. cikkében a második bekezdést el kell hagyni.

---

(1) HL L 170., 1970.8.3., 2. o.
(2) HL L 155., 1971.7.12., 13. o.
(3) HL L 279., 1971.12.20., 7. o.
(4) HL L 123., 1972.5.29., 6. o.
(5) HL L 83., 1973.3.30., 21. o.
(6) HL L 108., 1974.4.22., 7. o.
(7) HL L 32., 1975.2.5., 26. o.
(8) HL L 102., 1976.4.15., 8. o.
(9) HL L 206., 1978.7.29., 43. o.

9. cikk

A tagállamok 1981. december 1-jén hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

10. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1981. július 30-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Gaston THORN

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

1. A TAKARMÁNYANALITIKAI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A. MINTÁK ANALITIKAI VIZSGÁLATRA TÖRTÉNŐ ELŐKÉSZÍTÉSE

1. **Cél**

Az alábbiakban leírt vizsgálati módszerek, a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi mintavételezési módszerek meghatározásáról szóló, 1976. március 1-jei 76/371/EGK első bizottsági irányelvben [1] meghatározott rendelkezéseknek megfelelő mintavételezés után, az ellenőrző laboratóriumoknak megküldött végső minták analitikai vizsgálatának előkészítésére vonatkoznak.

A mintákat oly módon kell előkészíteni, hogy az analitikai módszerekben előírt kimért mennyiségek homogének és a végső mintákra jellemzőek legyenek.

2. **Szükséges óvintézkedések**

Minden szükséges műveletet oly módon kell elvégezni, hogy minimális legyen a minta beszennyeződésének és összetétele megváltozásának lehetősége. Az őrlést, keverést és rostálást a lehető leggyorsabban kell végrehajtani, hogy a minta a lehető legrövidebb ideig érintkezzen a levegővel és a fénnyel. Kerülni kell az olyan daráló- és őrlőgépek használatát, amelyek a mintát érzékelhetően felmelegítik. A különösen hőérzékeny takarmányok esetében a kézi őrlés alkalmazása javasolt. Figyelmet kell fordítani annak biztosítására is, hogy az eszköz maga ne lehessen nyomelemekkel történő szennyezés forrása.

Ha az előkészítést nem lehet a minta nedvességtartalmának jelentős megváltozása nélkül elvégezni, akkor a nedvességtartalmat az előkészítés előtt és után is meg kell határozni, az 1972. december 5-i 73/47/EGK [2] bizottsági irányelvvel módosított, a takarmányok hatósági ellenőrzésére szolgáló közösségi analitikai módszerek meghatározásáról szóló, 1971. november 18-i 71/393/EGK [3] második bizottsági irányelv mellékletének 1. részében meghatározott módszer szerint.

3. **A vizsgálat módja**

A végső mintát géppel vagy kézzel alaposan keverjük össze. Osszuk a mintát két egyenlő részre (adott esetben a negyedeléses módszert alkalmazzuk). Az egyik részt tegyük egy megfelelően tiszta, száraz, légmentesen záródó edénybe, majd készítsük elő a másik részt vagy annak egy reprezentatív részét, legalább 100 grammot, az alábbiak szerint.

3.1. *Előkészítés nélkül őrölhető takarmányok*

Amennyiben az analitikai módszerekben másképp nem írják elő, szükség esetén őrlés után, rostáljuk át a minta teljes mennyiségét egy 1 mm szemátmérőjű, négyzetes szemű rostán (az ISO R565 ajánlásának megfelelően). Kerüljük a túlőrlést.

Keverjük össze az átrostált mintát, és vegyük fel egy megfelelően tiszta, száraz, légmentesen záródó edénybe. Közvetlenül az analízisre szánt mennyiség kimérése előtt keverjük össze újra.

3.2. *Szárítás után őrölhető takarmányok*

Amennyiben az analitikai módszerekben másképp nem írják elő, a 2. szakaszban említett nedvességmeghatározási módszer 4.3. pontja szerint leírt előzetes szárítási eljárásnak megfelelően szárítsuk ki a mintát 8–12 %-os nedvességtartalmúra. Ezt követően a 3.1. szakaszban leírtak szerint járjunk el.

3.3. *Folyékony vagy félfolyékony takarmányok*

Vegyük fel a mintát egy megfelelően tiszta, száraz, légmentesen záródó edénybe. Közvetlenül az analízisre szánt mennyiség kimérése előtt alaposan keverjük össze.

3.4. *Egyéb takarmányok*

Azok a minták, amelyek a fent említett eljárások egyikével sem készíthetők elő, bármely egyéb, olyan eljárással kezelhetők, amelyek biztosítják, hogy az analízisre kimért mennyiségek homogének és a végső mintákra jellemzőek legyenek.

4. **A minták tárolása**

A mintákat olyan hőmérsékleten kell tárolni, amely nem változtatja meg az összetételüket. A vitaminok vagy fényre különösen érzékeny anyagok analízisére szánt mintákat barna üvegedényben kell tárolni.

B. AZ ANALITIKAI MÓDSZEREK SORÁN HASZNÁLT REAGENSEKRE ÉS ESZKÖZÖKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

1. Amennyiben az analitikai módszerekben másképp nem írják elő, minden analitikai reagensnek analitikai tisztaságúnak (a. t.) kell lennie. Nyomelemek meghatározásakor a reagensek tisztaságát vakpróbával kell ellenőrizni. Az így kapott eredmények a reagensek esetleges további tisztítását teszik szükségessé.

2. Az analitikai módszerek leírásakor említett bármely oldatkészítési, hígítási, öblítési vagy mosási művelet esetében, ahol az alkalmazott oldószer vagy hígítószer fajtáját nem tüntetik fel, vizet kell használni. Általános szabályként ioncserélt vagy desztillált vizet kell használni. Az analitikai módszerekben jelzett különleges esetekben a vizet speciális tisztítási eljárásokkal kell kezelni.

3. Az ellenőrző laboratóriumokban megtalálható alapfelszerelésre való tekintettel, az analitikai módszerek leírásakor csak a speciális vagy speciális használatot megkövetelő eszközök és készülékek kerülnek említésre. Ezeknek tisztának kell lenniük, különösen nagyon kis anyagmennyiségek meghatározása esetén.

C. AZ ANALITIKAI MÓDSZEREK ALKALMAZÁSA ÉS AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

1. Általában a takarmányokban található minden anyag meghatározására egyedi analitikai módszer kerül bevezetésre. Amennyiben több módszer adott, akkor az ellenőrző laboratórium által alkalmazott konkrét módszert fel kell tüntetni az analitikai bizonylaton.

2. Az analitikai bizonylatban közölt eredménynek, a minta elkülönített részein, kielégítő ismételhetőséggel elvégzett, legalább két meghatározásból nyert átlagértéknek kell lennie.

Ezt az eredményt az analitikai módszerben meghatározott módon és megfelelő helyiérték-számmal kell kifejezni, és ha szükséges, akkor a végső minta előkészítés előtti nedvességtartalmára kell korrigálni.

([1]) HL L 102., 1976.4.15., 1. o.
([2]) HL L 83., 1973.3.30., 35. o.
([3]) HL L 279., 1971.12.20., 7. o.”